

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"روحانیت کم کم و روز به روز عاید می گردد"

از بیانات شفاهی حضرت عبدالبهاء

عنوان: ترقی و تعالی روحانی

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- ذکر دسته جمعی " ای غفار از ما بچودت درگذر و ای ستار بکرمت ستر نما و ای فضال فضلت را باز مدار " (۵ بار)

۳- مناجات دوم

۴- منتخباتی از بیانات حضرت بهاءالله

۵- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۶- منتخباتی از بیانات حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۷- قسمتی از بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

۸- بخشی از دستخط بیت العدل اعظم الهی (۲۷ خرداد ۱۳۹۰)

۹- قسمتی از قرن انوار

۱۰- روحانیت حقیقی

۱۱- اقداماتی که ما را در نبرد روحانیمان مجهز می سازد

۱۲- شور و مشورت (با توجه به بیانات مبارکه و تجربیات شخصی شما چه راههائی منجر به ترقی روحانی ما می گردد؟)

۱۳- برنامه نونهالان و نوجوانان

قسمت اجتماعی

۱۴- الفت و پذیرائی

۱۵- ذکر دسته جمعی "یا الله المستغاث" (۹بار)

*عزیزان با توجه به اینکه ایام مبارکه اول و دوم محرم در پیش رو می باشد در جمع خود برای هر چه پرشور برگزار کردن این اعیاد برنامه ریزی فرمائید

توفیق یارتان

۱- مناجات شروع

الها بی‌نیازا کریم‌ا رحیما ملکا مالکا

همه عباد تواند و از کلمه تو از عدم بوجود آمدند و معترفند بر فقر خود و غنای تو و جهل خود و علم تو و ضعف خود و اقتدار تو و عجز خود و سلطان تو . ای کریم ما را از امطار سماء رحمت محروم منما و از امواج بحر کرمت منع مکن . این نهالهای وجود به ید عنایت تو غرس شده حال وقت ترقی و نمو است و منتظر نیشان عنایت تو و ربیع مکرمت تو بوده و هست از آب ((و جعلنا من الماء کلّ شیء حی)) ما را منع منما. آثار کرمت از قبل در دانی و قاصی و مطیع و عاصی مشاهده شد و حال موجود و مشهود پس به برهان ثابت شد کرمت محدود نبوده و عفوت توقّف نکرده و جودت از موجودات منع نشده. در هر حال آثار فضل بی‌منت‌هایت به ابصار عدل و انصاف مشاهده شده و می‌شود . نزد بحر غفران عصیان این عباد مذکور نه و در عرصه ثروت و غنا فقر و احتیاج این عباد را مقداری نه. از بدایع عطایت می‌طلبیم و دست رجا به بارگاه عظمت بلند نموده‌ایم . ای غفار از ما به جودت درگذر و ای ستار به کرمت ستر نما و ای فضال فضل‌ت را باز مدار . مجرمیم و لکن از توایم محروم منما. بعیدیم و لکن بساط قربت را آمل و سائلیم ما را منع مکن. توئی راه نما و صاحب عطا. لا اله الا انت ربّ العرش و الثری و مالک الآخرة و الاولی.

ادعیه حضرت محبوب ص ۳۲۴

۳- مناجات دوم

هو الله

ای پروردگار مهربان این کسان بنده آستانندو در نهایت صدق و راستی و درستی جام آمال سرشار فرمانوار تابان کن پرتو عنایت ببخش مظهر موهبت بفرما روز به روز ترقی بخش و الطاف افزون فرما تا این نفوس نفیسه به اعلی درجهء فلاح و نجاح وصول بیابند توئی مقتدر و توئی دهنده و بخشنده و بینا. عبد البهاء عبّاس

مناجاتهای چاپ آلمان ص ۴۴۱

۴-منتخباتی از بیانات حضرت بهاءالله
حضرت بهاءالله می فرمایند:

آفرینندهٔ یکتا مردم را یکسان آفریده و او را بر همه آفریدگان بزرگی داده پس بلندی و پستی و بیشی و کمی بسته به کوشش اوست هر که بیشتر کوشد، بیشتر رود.

منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله ص ۵۹

این ظهور از برای اجرای حدودات ظاهره نیامده چنانچه در بیان از قلم رحمن جاری بلکه لاجل ظهورات کمالیه در انفس انسانیه و ارتفاع ارواحهم الی المقامات الباقیه و ما یصدقه عقولهم ظاهر و مُشرق شده تا کل فوق مُلک و ملکوت مشی نمایند

مائده آسمانی ج ۴ ص ۱۵۷

۵- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

ای یاران الهی دمی نیاسائید و نفسی بر نیاریدمگر آنکه به جان و جنان در ترقّی در مراتب بکوشید و اقتباس از نارموقده در شجره رحمانیه فرمائید و استفاضه از رشحات سحاب رحمت کنید تا در حدیقه وجود به فیوضات ربّ و دود مانند اشجار جنّت خلود در نهایت طراوت و لطافت مبعوث گردید اثمار جنّیه بخشید و اوراق وازهار بدیعه برویابید . الحمد لله فیض ملکوت مستمرّ است و رحمت و عنایت لاهوت باقی و بر قرار اگر نفسی فتور و قصور کند محروم ماندو به شئون فانیه از فیوضات باقیه بی نصیب شود .

منتخبات مکاتیب ج ۳ ص ۱۱۲

۶-منتخباتی از بیانات حضرت عبدالبهاء

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"چنین شایسته و سزاوار است که انسان جانفشان عموم گردد و خادم عالم انسانی شود...هر انسان ناقصی خودپرست و در فکر راحت و منفعت خویش است. چون یک قدری فکرش اتساع یابد در فکر راحت و نعمت خاندانش افتد و اگر فکرش اتساع بیشتر یابد در فکر سعادت اهل شهرش افتد و چون افکار متسع شود، در فکر عزت و وطنش افتد. و چون افکار اتساع تام یابد و به منتهی درجه کمال رسد، در فکر علویت نوع انسان افتد. خیر جمیع خلق طلبد و راحت و سعادت جمیع ممالک را، این دلیل کمال است."

منتخبات مکاتیب ج ۲ ص ۱۱۳

در بیانی دیگر می فرمایند:

انسان اشرف کائناتست . و اگر این انسان هم چندروزی در این عالم زندگانی به تعب و مشقت کند و بعدمعدوم شود عالم وجود اوهام محض است و سراب بی پایان . این کون نامتناهی ممکن است چنین بیهوده و عبث باشد لا و الله . هر طفلی ادراک کند که این جهان نامتناهی را حکمتی و این کائنات عظیمه را سرنی و ثمری و این کارخانه قدرت را سود و منفعتی و این مبادی را نتیجه ئی و آلا زیان اندر زیانست . اینست که بعد از این حیات ناسوتی حیات ملکوتیست روح انسان باقیست و فیوضات الهی نامتناهی... نفس وجود ناسوتی دلیل بر وجود ملکوتیست . زیرا نفس فنا دلیل بر بقاست . اگر بقائی نباشد فنائی نیست . نفس ظلمت دلیل بر نور است

خطابات مبارکه ج ۱ ص ۱۴۹

و نیز می فرمایند:

"این جهان فانی را دقیقه ای اعتماد نه و این زندگانی خاکدان ظلمانی را آنی اطمینان نیست در هر نفسی احتمال زوال است و در ساعتی خطر عظیم در میان . پس نفوس عاقله همواره دل به جهان الهی بندند و به نفعات ریاض رحمانی زنده گردند . تا توانید در فکر آن باشید که در این عالم نیستی عَلم هستی برافرازید و در این جهان بی بنیاد بنیان باقی تأسیس نمائید

منتخبات مکاتیب ج ۳ ص ۴۹-۵۰

با تأسیس پیروزمندانه بیت العدل اعظم در سال ۱۹۶۳ جامعه جهانی بهائی اولین مرحله رسالت درازمدت خود را آغاز کرد تا به هیکل جامعه بشری قدرتی روحانی عطا شود که خود عهده دار ترقی و تعالی خویش باشد. چون قرن بیستم به پایان رسید جامعه بهائی با کوشش فراوان جامعه‌ای شد که نمایندگان جمیع نژادهای متنوع جهان را در بر داشت. همه به یک عقیده و به یک مرجع متمسک بودند و به بنای جامعه‌ای جهانی که بینش اخلاقی و روحانی حضرت بهاءالله را در جهان خاک متجلی خواهد ساخت متعهد بودند. این سیر در سال ۱۹۹۲ با انتشار کتاب اقدس یعنی مجموعه هدایت الهی برای عصر بلوغ جمعی نوع انسان، به زبان انگلیسی با حواشی و توضیحات لازم شدت بیشتری یافت و به زودی ترجمه آن به زبان‌های مختلف سبب شد که پیروان حضرت بهاءالله در اطراف جهان مستقیماً با کتابی مربوط گردند که نازل‌کننده‌اش آن را چنین توصیف فرموده: "آنکه لمطلع علم الله لو انتم تعلمون و مشرق اوامر الله لو انتم تعرفون." ۱۱۷ روح انسانی جز به عرفان مظهر الهی بیدار نگردد و وجدان انسانی، هم وجدان فردی و هم اجتماعی جز به ایقان معنوی آرامش نپذیرد. در کتاب اقدس احکامی که برای حیات فردی و اجتماعی لازم است چنان تدوین گشته که نیازمندی‌های جامعه‌ای مرگب از جمیع نوع بشر را با تنوع و تفاوتشان برآورد. تعالیم و مفاهیم جدید به نحوی نازل گشته که حوائج نوع بشر در مرحله بلوغ اجتماعی ارضاء گردد

۷- قسمتی از بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

"چگونگی به دست آوردن روحانیت مطلبی است که جوانان باید دیر یا زود جوابی مناسب برای آن بیابند... در اصل سیئات موجود در جوامع امروز از فقدان روحانیت منشأ می گیرد. در این عصر ظواهر تمدن مادی چنان افکار و توجه مردم را به خود جلب نموده که عموماً لزوم برای تلاش به منظور رسیدن به درجه ای برتر از حوائج و ضروریات روزمره مادی را نمی بینند. در جوامع امروز جایی برای روحانیت که حالاتی به غیر از احتیاجات و خواسته های جسمانی و مادی هستند وجود ندارد... به این جهت منشأ بحرانهای جهانی که امروز نوع بشر را در کام خود می کشد فقدان روحانیت است... اساس ایمان و دیانت آن نوع رابطه معنوی است که انسان را با خالق خود ارتباط می دهد. (مفهوم حیات روحانی ص ۵۶)

و نیز می فرمایند:

کافی نیست که شخص مؤمن فقط تعالیم الهیه را قبول و رعایت نماید بلکه علاوه بر این شخص باید احساسات روحانی خویش را که مخصوصاً از طریق دعا و مناجات حاصل می شود در خود پرورش دهد
لذا آئین مبین بهائی مثل سایر ادیان الهی اصولاً دارای خصیصه معنوی و عرفانی است و هدف اصلی آن رشد فرد و اجتماع از طریق تحصیل فضائل روحانی و کسب قوای معنوی است. (راهنمای جوانان ص ۱۰)

۸- بخشی از دستخط بیت العدل اعظم الهی (۲۷ خرداد ۱۳۹۰)

قبول تعالیم حضرت بهاءالله مستلزم جهد در راه بلوغ روحانی فردی و مشارکت در فعالیت های اجتماعی به منظور کمک به بنای جامعه ای شکوفا و خدمت در جهت رفاه عمومی می باشد. علم و دین دو نظام دانایی مستقل اما مکمل یکدیگر و محرک پیشرفت تمدن می باشند. به فرموده حضرت عبدالبهاء "ترقی عالم انسانی به داناییست و تدنی عالم بشری به نادانی. نوع بشر چون دانایی افزایش رحمانی گردد و چون دانش آموزد ربّانی شود."

روحانیت حقیقی به طور طبیعی نوعی از تکامل است که فقط از طریق خودآگاهی و داشتن احساس مسئولیت حاصل می گردد...حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"بهائی حقیقی کسی است که شب و روز بکوشد تا در مراتب وجود ترقی و صعود نماید و نهایت آرزویش این باشد که نوعی روش و حرکت نماید که جمیع بشر از آن مستفیض و منور گردند..."

...یکی از علائم رسیدن به حدّ کمال آن است که شخص تکامل روحانی تدریجی و لزوم تلاش مداوم برای رسیدن به آن را پذیرفته باشد. در عالم روانشناسی نیز یکی از علائم مهم بلوغ روانی آنستکه شخص برای رسیدن به نتیجه طاقت انتظار داشته باشد و مثلاً هدفی برگزیند که حصول نتیجه آن فوری نباشد. و چون وصول به روحانیت بالاترین و عالیترین هدف انسان است البته به دست آوردن نتیجه آن نیز مستلزم دارا بودن حد اعلاّی بلوغ فردی است. در این مورد حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"احباء باید نظر به پستی محیط خود و دنوّ اخلاق و سوءرفتار نفوس در حول خود ننمایند و راضی به امتیاز و تفوق نسبی نگردند بلکه باید نقطه نظر خود را به اوج مرتفع نمایند و نقطه نظرگاه را تعالیم و نصائح قلم اعلی قرار دهند آنوقت معلوم شود که هنوز از برای کل در وادی سلوک مراحل عدیده باقی مانده و طی مسافات نکرده و به سرمنزل مقصود که تخلق به اخلاق و شیم الهی است هنوز وارد نگشته ایم."

۱۱- اقداماتی که ما را در نبرد روحانیمان مجهز می سازد:

حضرت ولی امرالله می فرمایند: "درع حب در بر، بر مرکوب استقامت سوار، سنان کلام رب الجنود در دست، وبا توکل مسلم به وعود حضرتش، به عنوان بهترین توشه سفر به میادین توجه نمایند که هنوز بکر و نامکشوف باقی مانده و قدم به سوی اهدافی بردارند که هنوز وصول به آن میسر نشده."

این بیان بر ۴ اقدامی تأکید دارد که از تمسک تام به مولی الانام نشأت می گیرد و ما را در نبرد روحانی مجهز می سازد. هر یک از آنها بر توانائی ما برای جذب قوای روحانی، اثر می گذارد

"حب الهی" جاذب محبت خداوند به سوی ما است و ما را در سوزاندن و از میان بردن "حجابهای نفس شیطانی" که مانع از رشد روحانی ما است کمک می نماید.

"ثبوت بر عهد و پیمان" به معنای استقامت و اطاعت از احکام و تشکیلات امریه است. ثبوت و رسوخ ما را از امتحانات حفظ می کند و جاذب "نفحات روح" است.

"تعامل با کلام الهی" قلوب ما را با خداوند اتصال می دهد. ما را به "قوت عرفان" مجهز می سازد و می تواند "سبب طهارت قلوب انسانی" شود.

"توکل به ذات حق" عبارت از اعتماد به وعود الهی در مورد نزول تأییدات و حصول فتح و ظفر نهائی است که ما را قادر می سازد بدون آنکه ضعف و عجز فردیمان ما را فلج کند در میدان عمل قدم برداریم.

جوان تواند که عالمی را به حرکت آورد ص ۲۷